

3 05 2018 г.

СВОЙ ВЫБОР

УРОКИ КУРСАНЦКАГА ЖЫЦЦЯ

Прынята лічыць, што моладзь не можа сябе ў чымсьці абмяжоўваць. Магчыма, недзе яно і так. Але ёсць сярод прадстаўнікоў гэтага пакалення і тыя, хто выбірае арганізаванасць і дысцыпліну, як, напрыклад, курсанты Ваеннай акадэміі Рэспублікі Беларусь Дзмітрый КАСЯНЮК і Іван БУРШТЫН.

Курсанты Ваеннай акадэміі Дзмітрый Касянюк і Іван Бурштын (злева).

ваць, паступіўшы сюды вучыцца? — цікаўлюся ў курсанта.

— Я не сказаў бы. Так, мы жылі ў казармах і інтэрнатах армейскага тыпу і не маглі па сваім жаданні выйсці прагуляцца ў горад, схадзіць у кавярню або сустрэцца з дзяўчынай, як гэта можа зрабіць любы цывільны студэнт. Але ведалі, што за гэтыя абмежаванні дзяржава нам дае адукацыю, апранае, корміць, і стыпендыю атрымліваем значна вышэйшую, чым у звычайных студэнтаў. Таму думкі аб тым, што мы ў чымсьці абмежаваныя, нас не наведваюць.

Іван Бурштын родам з вёскі Вотчын таго ж Маладэцкага раёна. Ён скончыў Ляхавецкую сярэднюю школу. Хлопцы вучацца па адной спецыяльнасці.

— Нашы веды нам могуць дапамагчы не толькі ў ваеннай службе. Мы вывуча-

лі некаторыя мовы праграмавання, устройства і эксплуатацыю персанальных электронна-вылічальных машын, сервернае і сеткавае абсталяванне, — расказвае Іван. — Прасцей кажучы, зможам працаваць у сферы інфармацыйных тэхналогій.

Але хлопцы пакуль не задумваюцца аб грамадзянскіх спецыяльнасцях. Яны абодва вучацца на бюджэтнай аснове, а значыць, у адрозненне ад цывільных студэнтаў, пасля Ваеннай акадэміі ім давядзецца адслужыць пяць гадоў. Але курсантаў гэта не пужае, бо яны свядома выбіралі свой жыццёвы шлях.

На пытанне: «Што для вас значыць Радзіма?» Дзмітрый і Іван адказалі: «Гэта краіна, дзе мы нарадзіліся і жывём, дзе побач нашы родныя і блізкія, і тое, за што ў любую хвіліну мы гатовыя пастаяць».

Павел КАНАНОВІЧ.

АГНАКАМАНГА

АРГАНІЗАВАЦЬ КАНЦЭРТ?

Галоўнае — нестандартны падыход і рызыка!

Колькі вы ведаеце малядых людзей, якія адкрылі свой бізнес па арганізацыі культурных і музычных мерапрыемстваў? Напэўна, няшмат. Мне ўдалося пазнаёміцца з удзельнікамі аднаго з такіх праектаў — «Лэйбл MZ production». Каманда займаецца выданнем і прэзентацыяй альбомаў, арганізацыяй канцэртаў, падтрымкай арганізацыі мастацкіх выстаў і нават тэатральных пастановак. Яна супрацоўнічае з многімі ачыннымі ўстановамі і выканаўцамі.

— Ідэя стварэння праекта з'явілася зімой 2012 года, — расказаў арганізатар і кіраўнік Мікалай ЗАЯЦ. — За пяць гадоў дзейнасці каманда ўжо паспела пасупрацоўнічаць з арганізатарамі больш як 200 мерапрыемстваў у Беларусі і ў блізкім замежжы (Украіне, Расіі, Польшчы), правесці мноства ўласных мерапрыемстваў, прэзентаваць дыскі і альбомы. Напрыклад, у запісе аднаго з уласных CD — «Жалуды», 2013 года — прынялі ўдзел Макс Корж і група «ЛСП», якія выканалі для дыска рэп-кампазіцыі на беларускай мове.

Сёння ў каманду ўваходзіць дзевяць чалавек. Кожны адказвае за ўласны кірунак: прэса, менеджмент, фатаграфія.

Памочнікам арганізатара мерапрыемстваў з нядаўняга часу з'яўляецца Аксана Крупнова, студэнтка Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта.

— У каманду я трапіла з-за цікавасці да беларускай культуры і музыкі. Хацелася разабрацца, на якім узроўні ў нас цяпер знаходзіцца музычная індустрыя. Мне захацелася атрымаць добры арганізатарскі вопыт, а ў гэтым праекце можна рэаліза-

ваць свой патэнцыял і папрацаваць з цікавымі людзьмі. Для мяне важная атмасфера, і я яе знайшла, — кажа дзяўчына.

Цяпер каманда займаецца падрыхтоўкай да правядзення штогадовага рэп-фэстывалю «Уключай біт». Гэта складанае мерапрыемства, якое патрабуе шмат намаганняў у тэхнічнай падрыхтоўцы. Фэст славіцца цікавай праграмай, наяўнасцю адрозных лакацый (мода і музыка), а таксама дзеліцца на тры часткі: батл-секцыю, беларускамоўную і рускамоўную секцыі. На мерапрыемстве выступіць больш за 15 выканаўцаў. Па выніках фэстывалу плануецца зладзіць дабрачынную акцыю разам з беларускімі музыкантамі.

— Акрамя бягучых праектаў, плануем арганізаваць беларускамоўны джаз-фэст. Думаю, будзе цікава. Тым больш, што ў наш час цэняцца нестандартныя і нефармальныя падыходы, — кажа Мікалай. — Таму пры ўвасабленні ў жыццё ўласных ідэй раю прыдумляць нешта новае, цікавае і не забываць, што любая справа — гэта рызыка. Рызыкайце!

Ірына ЛУКАШЫК, студэнтка і курсант Інстытута журналістыкі БДУ.

Што «Піранні» па зубцах...

(Заканчэнне.)

Пачатак на 1-й стар. «ЧЗ».)

— Калі ў галаву прыходзіць нейкая ідэя, я гляджу ў інтэрнэце, ці ёсць што-небудзь падобнае. Можа, няма сэнсу прыдумляць? Часам спрабую ўдасканаліць тое, што ўжо існуе, — кажа Арцём.

Ён паказвае нам вынаходкі. Вось, напрыклад, апошняя распрацоўка — пад'ёмнік «Геркулес». Спатрэбіцца ў гаражы ці на СТА. Заязджаеш пярэднімі ці заднімі коламі машыны на спецыяльныя падстаўкі, з дапамогай электраперфаратара прыводзіш механізм у дзеянне, і ён адрывае патрэбную частку аўтамабіля ад зямлі. Калі ласка, можна рамантаваць.

Яшчэ адна прыдумка ліцэйскіх «кулібіных» — рэкуператар паветра «Калібры». Гэта вентылятэр і абагрэвальнік адначасова. Прылада не толькі падае ў дом свежае паветра, але і награввае яго праз перадачу цяпла ад таго паветра, якое выводзіцца з дома. За кошт гэтага памяшканне не ахалоджваецца і эканоміцца энергія.

Ёсць тут і адмысловая рыдлёўка для выкарчавання. Майстар вытворчага навучання папярэджае: яна крыху цяжкаватая, але гэта пробы варыянт, можна зрабіць лягчэйшы. Прылада будзе карыс-

най для выкопвання бульбы ці перасадкі кветак. Уваткнуў пад куст і адным націскам нагі (нагінацца не трэба, бо палатно рыдлёўкі рухаецца і дзейнічае па прынцыпе рычага) перакуліў зямлю.

Распрацоўку прапаноўвалі выкупіць за сем тысяч долараў! Але ў ліцэй вырашылі яе не прадаваць.

Адзін з наведвальнікаў гуртка, трэцякурснік Кірыл СЦЯПУРА, прызнаецца, што яшчэ з дзяцінства захапляецца тэхнікай. «Памятаю, як з татам трактар збіраў», — дзеліцца хлопец. На рэспубліканскім аглядзе інавацыйнай і тэхнічнай творчасці навучэнцаў і работнікаў устаноў адукацыі ён прадстаўляў пілавальную стойку-захоп «Пірання». У чым яе перавагі? Калі кландзеш короткае бярвяно на козлы і пачынаеш пілаваць яго па цэнтры, яно стараецца «скласціся» і заціскае пілу, псуе яе. «Пірання» ж моцна трымае зубцамі дрэва толькі з аднаго боку, таму такой праблемы няма. Можна нават падставіць калыску, каб палены адрозны падалі туды. Пры дапамозе гэтай устаноўкі лёгка пілаваць нават крывыя бярвенны. А яшчэ прылада замацоўвае іх на зручнай вышыні так,

што падчас работы рукі менш напружваюцца і спіна не баліць. На выраб «Піранні» пайшло месяцы тры: шмат часу занялі разлікі (трэба ж было зрабіць так, каб даўгое дрэва не перакульвала ўстаноўку). У выніку вынаходка заняла на конкурсе другое месца.

— Калі мой бацька ўбачыў стойку-захоп, сказаў: «Чаму ў мяне такой дома няма?» — усміхаецца Арцём Крывапуста.

Сам ён на леташнім рэспубліканскім аглядзе прэзентаваў акучнік-палольнік «Вожык», які таксама атрымаў «серабро». Калі прылада круціцца, то за раз выконвае чатыры аперацыі: фарміруе баразну, акучвае, знішчае пустазелле і перамольвае вялікія камякі зямлі (робіць глебу «пухай»). Акучнік можна чапляць да мотаблока. А калі зрабіць такіх тры ці чатыры, то і да трактара, і адрозу апрацоўваць некалькі раддоў агародніны.

Але, бадай, самы паспяхова экспанат — міні-экскаватар «Грызлі». Яго можна выкарыс-

У холе ліцэя выстаўлены найлепшыя работы гуртка.

тоўваць на прыватным падворку, напрыклад, каб выкапаць траншэю пад электрычныя кабелі. У адрозненні ад вялікага экскаватара, ён не разбурыць клумбы і не папсуе сцежкі. Збіралі гэту машыну з таго, што знайшлі: сядзенне — з КамАЗа, колы — з селькі, гідрацыліндры — са спісанай сельскагаспадарчай тэхнікі. Спецыяльна набывалі толькі рухавік і размеркавальнік. Распрацоўку прапаноўвалі выкупіць за сем тысяч долараў! Але ў ліцэй вырашылі яе не прадаваць.

Дарэчы, чаму большасць вынаходкаў названая ў гонар жывёл? Аказваецца, для таго, каб экспанаты лепш запаміналіся. У журы на

конкурсах сядзіць шмат жанчын, і «Пірання» ім западае ў душу куды больш, чым літарная абрэвіатура СЗП (стойка-захоп пілавальная).

У калекцыі рацыяналізатараў ёсць і арт-аб'екты. Напрыклад, копія Эйфелевай вежы з пластыку. Каб выразаць дэталі для яе, прыдумалі нават спецыяльны станок. Побач стаяць сабака і павень. Гэтыя экспанаты сёлета і летась перамаглі на Рэспубліканскім конкурсе «ТэхнаЁлка» ў намінацыі «Сімвал года». А вынаходнікі ўжо думаюць над арт-аб'ектам да Года свінні — не хочацца ўпускаць пальму першынства.

Наталля ЛУБНЕЎСКАЯ.
Мінск — Смілавічы — Мінск.